

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

zo 6. júla 2017*

„Odvolanie – Článok 181 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Reštriktívne opatrenia prijaté vzhľadom na situáciu na Ukrajine – Zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov – Zahŕnutie mena žalobcu – Úprava návrhov – Návrh predložený v mene zosnulého žalobcu a na jeho účet“

Vo veci C-505/16 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 23. septembra 2016,

Olga Stanislavivna Janukovyč, ako dedička Viktora Viktorovyča Janukovyča, bydliskom v Donecku (Ukrajina), v zastúpení: T. Beazley, QC,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Rada Európskej únie, v zastúpení: P. Mahnič Bruni a J.-P. Hix, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Európska komisia, v zastúpení: pôvodne S. Bartelt a J. Norris-Usher, neskôr E. Paasivirta a J. Norris-Usher, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predseda ôsmej komory M. Vilaras (spravodajca), J. Malenovský a D. Šváby, sudcovia,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vo veci sa rozhodne formou odôvodneného uznesenia v súlade s článkom 181 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora,

vydal toto

* Jazyk konania: angličtina.

Uznesenie

- 1 Svojím odvolaním sa pani Olga Stanislavivna Janukovyč domáha zrušenia uznesenia Všeobecného súdu Európskej únie z 12. júla 2016, Janukovyč/Rada (T-347/14, ďalej len „napadnuté uznesenie“, EU:T:2016:433), v rozsahu, v akom Všeobecný súd týmto uznesením zamietol jej návrhy na zrušenie rozhodnutia Rady (SZBP) 2015/143 z 29. januára 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 24, 2015, s. 16), rozhodnutia Rady (SZBP) 2015/364 z 5. marca 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 62, 2015, s. 25), nariadenia Rady (EÚ) 2015/138 z 29. januára 2015, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 24, 2015, s. 1), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2015/357 z 5. marca 2015, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 62, 2015, s. 1), a to v rozsahu, v akom sa týkajú pána Viktora Viktorovyča Janukovyča (ďalej len „sporné akty“).

Právny rámec

- 2 Článok 1 ods. 1 a 2 rozhodnutia Rady 2014/119/SZBP z 5. marca 2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 66, 2014, s. 26) stanovuje:

„1. Zmrazujú sa všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria osobám identifikovaným ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov[,] a osobám zodpovedným za porušovanie ľudských práv na Ukrajine, a fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom, ktoré sú s nimi spriaznené, uvedeným v prílohe, ako aj všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré sú vo vlastníctve takýchto osôb, subjektov alebo orgánov, v ich držbe alebo pod ich kontrolou.

2. Fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom uvedeným v prílohe sa priamo ani nepriamo nesprístupnia žiadne finančné prostriedky ani hospodárske zdroje, a to ani v ich prospech.“

- 3 V bode 10 prílohy k rozhodnutiu 2014/119, nazvanej „Zoznam osôb, subjektov a orgánov podľa článku 1“, je uvedené meno Viktora Viktorovyča Janukovyča, identifikovaného ako „syn bývalého prezidenta; člen Najvyššej rady Ukrajiny“, s odôvodnením, podľa ktorého ide o osobu, proti ktorej sa na Ukrajine vedie vyšetrovanie pre účasť na trestných činoch v súvislosti so spreneverou ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a ich protiprávnym prevodom mimo Ukrajinu.
- 4 Nariadenie Rady (EÚ) č. 208/2014 z 5. marca 2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 66, 2014, s. 1) stanovuje prijatie predmetných reštriktívnych opatrení a podrobnosti o spôsobe ich výkonu upravuje v znení, ktoré je v podstate totožné s týmto rozhodnutím.
- 5 V bode 10 prílohy I k tomuto nariadeniu, nazvanej „Zoznam fyzických a právnických osôb, subjektov a orgánov podľa článku 2“, je uvedené meno Viktor Viktorovyč Janukovyč a rovnaké údaje ako sú tie, ktoré vyplývajú z bodu 10 prílohy k rozhodnutiu 2014/119.
- 6 Rozhodnutie 2014/119 bolo zmenené okrem iného rozhodnutím 2015/143 a rozhodnutím 2015/364, a nariadenie č. 208/2014 bolo zmenené okrem iného nariadením 2015/138 a vykonávacím nariadením 2015/357.

- 7 Týmto aktmi tak reštriktívne opatrenia prijaté voči V. V. Janukovyčovi boli predĺžené do 6. júna 2015, no s týmto odôvodnením:

„Osoba, ktorú ukrajinské orgány vyšetrojú v súvislosti so spreneverou verejných finančných prostriedkov alebo aktív. Osoba spojená s označenou osobou (bývalým prezidentom Ukrajiny Viktorom Fedorovičom Janukovyčom), voči ktorej ukrajinské orgány vedú trestné konanie za spreneveru verejných finančných prostriedkov alebo aktív.“

- 8 Rozhodnutím Rady (SZBP) 2015/876 z 5. júna 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119 (Ú. v. EÚ L 142, 2015, s. 30), a vykonávacím nariadením Rady (EÚ) 2015/869 z 5. júna 2015, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 208/2014 (Ú. v. EÚ L 142, 2015, s. 1), bolo meno V. V. Janukovyča zo zoznamu osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia na základe rozhodnutia 2014/119 a nariadenia č. 208/2014, odstránené.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnuté uznesenie

- 9 Konanie pred Všeobecným súdom a právne odôvodnenie napadnutého uznesenia sú vysvetlené jednak v bodoch 17 až 34, a jednak v bodoch 38 až 95 tohto uznesenia. Pre potreby predmetného konania ich možno zhrnúť nasledovne.
- 10 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 14. mája 2014 podal V. V. Janukovyč žalobu, ktorou navrhuje zrušenie rozhodnutia 2014/119 a nariadenia č. 208/2014, v rozsahu, v akom sa ho týkajú.
- 11 Dňa 20. marca 2015 V. V. Janukovyč zomrel.
- 12 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 8. apríla 2015 predložil zástupca V. V. Janukovyča v jeho mene návrh na úpravu žalobných návrhov tak, aby boli zohľadnené sporné akty.
- 13 Súčasne zástupca V. V. Janukovyča podal v jeho mene žalobu, zaregistrovanú v kancelárii Všeobecného súdu pod spisovou značkou T-172/15, ktorou sa domáhal vyhlásenia neplatnosti rovnakých aktov (ďalej len „druhá žaloba o neplatnosť“).
- 14 Tak v návrhu na úpravu žalobných návrhov, ako aj v druhej žalobe zástupca V. V. Janukovyča vyjadril, že pán Janukovyč zomrel krátko pred ich podaním. Uviedol v nich, že na Ukrajine prebieha konanie o určenie jeho právneho nástupcu a že je možné, že do jeho práv vstúpi vdova po V. V. Janukovyčovi. Preto požiadal o prerušenie konania na čas potrebný na určenie právneho nástupcu a na rozhodnutie o ďalších krokoch v konaní.
- 15 Rozhodnutím predsedu deviatej komory Všeobecného súdu z 13. júla 2015, prijatým na základe článku 69 písm. d) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, bolo konanie prerušené do 31. októbra 2015.
- 16 Uznesením zo 16. júla 2015, Janukovyč/Rada (T-172/15, neuverejnené, EU:T:2015:569), Všeobecný súd zamietol druhú žalobu o neplatnosť ako zjavne neprípustnú, z dôvodu, že bola podaná zástupcom V. V. Janukovyča po smrti pána Janukovyča.
- 17 Listom z 30. októbra 2015 predložil zástupca V. V. Janukovyča do spisu úmrtný list pána Janukovyča a uviedol, že jeho vdova a jediná dedička, O. S. Janukovyčová, má v úmysle pokračovať v konaní, pričom spresnil dôvody odôvodňujúce pretrvávajúce jej záujmu na konaní napriek odstráneniu mena V. V. Janukovyča zo zoznamu osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia na základe rozhodnutia 2014/119 a nariadenia č. 208/2014.

- 18 Listom zo 17. marca 2016 kancelária Všeobecného súdu požiadala účastníkov konania okrem iného o to, aby sa vyjadrili k prípadným dôsledkom, ktoré by sa dali pre žalobu o neplatnosť vyvodit' jednak z úpravy žalobných návrhov, a jednak z uznesenia zo 16. júla 2015, Janukovyč/Rada (T-172/15, neuverejnené, EU:T:2015:569). Účastníci konania na túto žiadosť odpovedali v stanovených lehotách.
- 19 V bodoch 38 až 75 napadnutého uznesenia Všeobecný súd, ktorý sa pritom oprel o viaceré ním vydané rozsudky, týkajúce sa rovnakých právnych otázok ako sú otázky vznesené v žalobe o neplatnosť, uviedol, že zápis mena V. V. Janukovyča na zoznam osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia na základe rozhodnutia 2014/119 a nariadenia č. 208/2014, nedodrжал kritériá označovania osôb, na ktoré sa vzťahujú uvedené opatrenia, stanovené týmto rozhodnutím. Preto vzhľadom na uvedené vyhlásil žalobu za zjavne opodstatnenú a zrušil rozhodnutie 2014/119 a nariadenie č. 208/2014.
- 20 Tieto časti napadnutého uznesenia nie sú predmetom tohto odvolania.
- 21 V bodoch 76 až 95 napadnutého uznesenia Všeobecný súd preskúmal prípustnosť návrhov na zrušenie sporných aktov, ktoré boli obsiahnuté v návrhu na úpravu žalobných návrhov, podanom 8. apríla 2015.
- 22 V bode 82 napadnutého uznesenia Všeobecný súd uviedol, že na účely posúdenia prípustnosti takéhoto návrhu na úpravu žalobných návrhov treba vziať do úvahy situáciu existujúcu v čase, kedy bol podaný.
- 23 V bode 83 tohto uznesenia Všeobecný súd konštatoval, že zástupca V. V. Janukovyča podal v jeho mene návrh na úpravu pôvodných žalobných návrhov, uvedených v návrhu na začatie konania, a že zo spisu nevyplýva, že bol tento návrh na úpravu žalobných návrhov podaný na účet žalobkyne.
- 24 V bode 84 uvedeného uznesenia Všeobecný súd konštatoval, že v čase podania tohto návrhu na úpravu žalobných návrhov bol V. V. Janukovyč po smrti, a na základe toho dospel k záveru, že sa tento návrh musí zamietnuť ako neprípustný.
- 25 V bodoch 85 až 92 toho istého uznesenia Všeobecný súd odmietol rôzne tvrdenia uvádzané žalobkyňou.
- 26 Všeobecný súd tak dospel k záveru, že návrh na úpravu žalobných návrhov treba zamietnuť, a teda že žaloba o neplatnosť v rozsahu, v akom smeruje proti sporným aktom, je zjavne neprípustná.

Návrhy účastníkov konania pred Súdnym dvorom

- 27 Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil body 2 a 4 výroku napadnutého uznesenia,
 - zrušil bod 3 výroku napadnutého uznesenia, pokiaľ Súdny dvor usúdi, že sa ním nariaďuje, aby Rada Európskej únie nahradila iba trovy konania vynaložené žalobkyňou, ale nie trovy konania vynaložené zosnulým,
 - vrátil vec Všeobecnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie, alebo subsidiárne
 - zrušil sporné akty,
 - pokiaľ Súdny dvor usúdi, že Všeobecný súd tak ešte neurobil, zaviazal Radu na náhradu trov konania vynaložené žalobkyňou, ako aj trovy konania vynaložené zosnulým, vzhľadom na jeho návrh na zrušenie uvedený v žalobe,

- zaviazal Radu na náhradu trov konania vynaložených žalobkyňou, ako aj trov konania vynaložených zosnulým, vzhľadom na jeho návrh na zrušenie uvedený v návrhu na úpravu žalobných návrhov, a
 - v každom prípade zaviazal Radu na náhradu trov odvolacieho konania.
- 28 Rada navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie,
 - zaviazal odvolateľku na náhradu trov odvolacieho konania a
 - subsidiárne, zamietol návrh na zrušenie sporných aktov
- 29 Európska komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol druhý odvolací dôvod ako neprípustný;
 - zamietol ostatné odvolacie dôvody ako zjavne neopodstatnené a
 - zaviazal odvolateľku na náhradu trov konania.

O odvolaní

- 30 Podľa článku 181 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak je odvolanie čiastočne alebo úplne zjavne neprípustné alebo zjavne nedôvodné, Súdny dvor ho môže odôvodneným uznesením na návrh sudcu spravodajcu po vypočutí generálneho advokáta kedykoľvek čiastočne alebo úplne zamietnuť.
- 31 V rámci tohto odvolania je potrebné uplatniť uvedené ustanovenie.

Argumentácia účastníkov konania

- 32 Svojím prvým odvolacím dôvodom odvolateľka tvrdí, že sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 84, 89 a 92 napadnutého uznesenia usúdil, že návrh na úpravu žalobných návrhov je neprípustný z dôvodu, že bol podaný v mene V. V. Janukovyča po jeho smrti, čím tak prípustnosť tohto návrhu posúdil vzhľadom na situáciu existujúcu ku dňu jeho podania.
- 33 Podľa názoru odvolateľky mal Všeobecný súd preskúmať prípustnosť uvedeného návrhu pri zohľadnení všetkých relevantných okolností, to znamená, že žaloba o neplatnosť je prípustná, keďže bola podaná za života V. V. Janukovyča, že bolo jeho vôľou, aby bol tento návrh na úpravu žalobných návrhov podaný, že takýto návrh bol podaný odvolateľkou a na účet odvolateľky ako právnej nástupkyne a *de facto* dedičky V. V. Janukovyča a že v čase preskúmania prípustnosti uvedeného návrhu bola odvolateľka zákonne potvrdená ako dedička s retroaktívnym účinkom.
- 34 Svojím druhým odvolacím dôvodom odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd dospel k skutkovým zisteniam, ktorých vecná nesprávnosť vyplýva z písomností v spise, a že skreslil dôkazy, ktoré mu boli predložené.
- 35 Odvolateľka sa tak domnieva, že zistenia, podľa ktorých návrh na úpravu žalobných návrhov nebol podaný alebo predložený na jej účet, t. j. zistenia uvedené v bodoch 83 a 87 napadnutého uznesenia, sú zjavne vecne nesprávne a vyplývajú zo skreslenia. Zdôrazňuje, že V. V. Janukovyč sa rozhodol

podať návrh na úpravu žalobných návrhov a že na základe ukrajinského práva sú právnymi nástupcami automaticky vdova po zosnulom a rodičia zosnulého, s výhradou uplynutia obdobia šiestich mesiacov.

- 36 Tieto rôzne skutočnosti vyplývajú z bodu 2 návrhu na úpravu žalobných návrhov, z listu zo 7. apríla 2015, ktorý odvolateľka zaslala advokátovi V. V. Janukovyča, z pripomienok predložených Všeobecnému súdu 3. júla 2015 a z listu jej advokáta z 30. októbra 2015, ktorým bolo Všeobecnému súdu oznámené, že bola určená za dedičku a právnu nástupkyňu zosnulého a v ktorom boli uvedené pripomienky týkajúce sa pretrvávania jej záujmu na konaní.
- 37 Odvolateľka navyše tvrdí, že návrh na úpravu žalobných návrhov schválila a dala súhlas na jeho podanie ako *de facto* právna nástupkyňa V. V. Janukovyča.
- 38 Svojím tretím odvolacím dôvodom odvolateľka tvrdí, že sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa rovnakým spôsobom vysporiadal s prípustnosťou návrhu na úpravu žalobných návrhov a s prípustnosťou druhej žaloby o neplatnosť. Odvolateľka sa domnieva, že medzi obidvomi žalobami existuje významný skutkový rozdiel, súvisiaci s tým, že Všeobecný súd zvolil rozdielny prístup, pokiaľ ide o návrhy na prerušenie konania. Tým, že Všeobecný súd vyhovel návrhu na prerušenie konania po podaní návrhu na úpravu žalobných návrhov, zatiaľ čo v rámci druhej žaloby o neplatnosť bol takýto návrh na prerušenie konania zamietnutý, vzniklo rozumné očakávanie, keďže Všeobecný súd tak nedospel k záveru, že je tento návrh na úpravu neprípustný, pretože bol podaný po smrti V. V. Janukovyča.
- 39 Ďalej odvolateľka uvádza, že v čase, kedy Všeobecný súd rozhodol o prípustnosti druhej žaloby o neplatnosť, ešte nebola zákonne určenou právnou nástupkyňou a dedičkou V. V. Janukovyča, no bola ňou v čase vydania napadnutého uznesenia. Odvolateľka na základe toho usudzuje, že pokiaľ ide o návrh na úpravu žalobných návrhov, podmienky prípustnosti podľa Zmluvy o FEÚ boli splnené.
- 40 Odvolateľka napokon usudzuje, že záver Všeobecného súdu týkajúci sa neprípustnosti návrhu na úpravu žalobných návrhov má za dôsledok to, že ju zbavil jej práva podať žalobu, ktoré jej prináleží ako právnej nástupkyni a dedičke zosnulého, pričom v súlade s judikatúrou Súdneho dvora je takéto zbavenie práva neoprávnené. Odvolateľka poznamenáva, že odôvodnenie, ktoré Všeobecný súd uvádza v bode 87 napadnutého uznesenia, vedie k tomu, že žalobcovi ukladá povinnosť podať preventívne viaceré žaloby, zakaždým ako osoba s iným postavením.
- 41 Rada a Komisia usudzujú, že prvý a tretí odvolací dôvod musia byť zamietnuté ako zjavne nedôvodné a druhý odvolací dôvod musí byť zamietnutý ako neprípustný.

Posúdenie Súdnyh dvorom

- 42 Všetkými tromi odvolacími dôvodmi, ktoré treba preskúmať spoločne, sa v podstate napáda jednak totožnosť osoby, v mene ktorej bol návrh na úpravu žalobných návrhov podaný, a jednak deň, v ktorý došlo k preskúmaniu prípustnosti tohto návrhu.
- 43 V prvom rade, pokiaľ ide o totožnosť osoby, v mene ktorej bol návrh na úpravu žalobných návrhov podaný, treba pripomenúť, že v bode 83 napadnutého uznesenia Všeobecný súd po tom, ako pripomenul, že V. V. Janukovyč zomrel 20. marca 2015, uviedol, že jeho zástupca 8. apríla 2015 podal v jeho mene návrh na úpravu a že zo spisu nevyplýva, že bol tento návrh podaný na účet žalobkyne.
- 44 Na základe tohto zistenia Všeobecný súd v bode 84 napadnutého uznesenia usúdil, že sa uvedený návrh musí zamietnuť ako neprípustný, pretože V. V. Janukovyč zomrel pred jeho podaním.

- 45 Odvolateľka vo svojich tvrdeniach zhrnutých v bodoch 35 až 37 tohto uznesenia v podstate tvrdí, že Všeobecný súd dospel k zisteniu pripomenutému v bode 43 tohto uznesenia v dôsledku skreslenia samotného návrhu na úpravu žalobných návrhov, ako aj určitých ďalších písomností v spise a dôkazov.
- 46 Pri nahliadnutí do návrhu na úpravu žalobných návrhov, ktorý je uvedený v spise z prvostupňového konania a ktorý Všeobecný súd v súlade s článkom 167 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdného dvora postúpil Súdnemu dvoru, pritom treba konštatovať, že v tomto návrhu sa uvádza, že bol formálne podaný v mene V. V. Janukovyča.
- 47 Je síce pravda, že v bode 2 tohto návrhu sa uvádza, že V. V. Janukovyč zomrel 20. marca 2015, že v čase podania uvedeného návrhu prebiehalo konanie o určenie jeho právneho nástupcu, že žalobkyňa čakala na to, že bude vo svojich právach potvrdená ukrajinskými orgánmi, a že rátala s tým, že bude môcť prejaviť svoj záujem pokračovať v konaní po tom, ako bude určená za právnu nástupníčku V. V. Janukovyča.
- 48 Tieto informácie, ktoré Všeobecný súd napokon správne zhrnul v bode 86 napadnutého uznesenia, však ani zďaleka nevyvracajú záver, podľa ktorého bol návrh na úpravu žalobných návrhov podaný v mene V. V. Janukovyča, no tento záver potvrdzujú, keďže z nich vyplýva, že ku dňu podania uvedeného návrhu nebol určený žiaden jeho právny nástupca a žalobkyňa ešte nevstúpila do konania na jeho miesto, ale iba uvažovala o tom, že tak urobí v budúcnosti.
- 49 Za týchto okolností sa Všeobecný súd tým, že v bodoch 25 a 83 napadnutého uznesenia konštatoval, že návrh na úpravu žalobných návrhov bol podaný v mene V. V. Janukovyča a že zo spisu nevyplývalo, že bol tento návrh podaný v mene a na účet žalobkyne, nedopustil skreslenia obsahu uvedeného návrhu. Tvrdenia odvolateľky, v ktorých sa uvádza opak, sa teda musia odmietnuť ako nedôvodné.
- 50 V tejto súvislosti treba uviesť, že keďže totožnosť osoby, v mene ktorej bol podaný návrh na úpravu žalobných návrhov, bola v tomto návrhu jasne uvedená, neprináleží Všeobecnému súdu označiť za osobu, v mene ktorej bol uvedený návrh podaný, inú osobu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. novembra 2015, Elitaliana/Eulex Kosovo, C-439/13 P, EU:C:2015:753, bod 74).
- 51 Všeobecný súd navyše neskreslil ani ostatné písomnosti uvedené v spise a dôkazy, na ktoré poukazuje odvolateľka. Pokiaľ ide o pripomienky, ktoré odvolateľka predložila Všeobecnému súdu 3. júla 2015, treba konštatovať, že odvolateľka neuviedla, v čom presne malo spočívať ich skreslenie Všeobecným súdom. V každom prípade z bodov 86, 88 a 91 napadnutého uznesenia vyplýva, že Všeobecný súd ich zhrnul správne, bez toho, aby sa dopustil ich skreslenia. Čo sa týka listu odvolateľky zo 7. apríla 2015 a listu advokáta odvolateľky z 30. októbra 2015, na ktoré odvolateľka rovnako poukazuje, stačí uviesť, že Všeobecný súd ich v napadnutom uznesení nijak nespomína, a teda mu nemožno vytýkať, že by ich skreslil.
- 52 V druhom rade, pokiaľ ide o rozličné tvrdenia uvádzané odvolateľkou za účelom spochybnenia záveru Všeobecného súdu, podľa ktorého súd Únie pri posudzovaní prípustnosti návrhu na úpravu žalobných návrhov musí vychádzať zo dňa jeho podania, treba uviesť, že vzhľadom na to, že Všeobecný súd správne a bez toho, aby sa dopustil skreslenia, konštatoval, že uvedený návrh bol podaný v mene V. V. Janukovyča, tento návrh by mohol byť vyhlásený za prípustný iba vtedy, ak by bol podaný pred jeho smrťou.
- 53 Odvolateľka pritom nespochybňuje, že návrh na úpravu žalobných návrhov bol podaný do kancelárie Všeobecného súdu v deň uvedený v bode 43 tohto uznesenia, ktorý je dňom neskorším, než deň smrti V. V. Janukovyča. Tento návrh by teda mohol byť vyhlásený za prípustný iba v prípade, že by sa prípustnosť posudzovala ku dňu, ktorý je skorší, než deň jeho podania a deň smrti V. V. Janukovyča.

Ako už pritom Súdny dvor rozhodol, prípustnosť žaloby sa posudzuje vzhľadom na situáciu existujúcu v čase, kedy sú žaloba alebo návrh na úpravu žalobných návrhov podané (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. novembra 1984, *Bensider a i./Komisia*, 50/84, EU:C:1984:365, bod 8).

- 54 Navyše, tvrdenia odvolateľky, podľa ktorých malo byť posúdenie prípustnosti návrhu na úpravu žalobných návrhov vykonané ku dňu, ktorý je neskorší, než je deň jeho podania, sa musia odmietnuť ako neúčinné. Aj za predpokladu, že by sa takýto deň mohol uplatniť, to totiž nič nemení na skutočnosti, že V. V. Janukovyč už v čase posúdenia prípustnosti návrhu na úpravu žalobných návrhov, ktorý bol podaný v jeho mene, bol po smrti.
- 55 Treba dodať, že neprípustnosť návrhu na úpravu žalobných návrhov, podaného v mene V. V. Janukovyča, nemalo za dôsledok to, že by odvolateľku zbavil jej práva podať žalobu, ktoré jej prináleží ako právnej nástupkyňi a dedičke zosnulého.
- 56 Ako Všeobecný súd uviedol v bode 87 napadnutého uznesenia, žalobkyňa mohla buď podať vo vlastnom mene a na vlastný účet návrh na zrušenie sporných aktov, alebo prejaviť svoj záujem pokračovať v konaní začatom jej manželom tak, že by návrhy upravila týmto aktom, to znamená, tak, že by podala návrh na úpravu žalobných návrhov vo vlastnom mene a na vlastný účet.
- 57 V treťom rade, argumentácia, podľa ktorej sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď nezohľadnil okolnosť, že po podaní návrhu na úpravu žalobných návrhov bolo vyhovené návrhu na prerušenie konania, zatiaľ čo v konaní o druhej žalobe o neplatnosť tomu tak nebolo, sa musí odmietnuť ako neúčinná. Odvolateľka totiž nemôže vyvodzovať dôsledky z prospechu, ktorý pre ňu znamenalo prerušenie prvostupňového konania.
- 58 Vo štvrtom a poslednom rade treba pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že v prípade zamietnutia všetkých ostatných odvolacích dôvodov musia byť návrhy týkajúce sa údajnej protiprávnosti rozhodnutia Všeobecného súdu o trovách konania zamietnuté ako neprípustné na základe článku 58 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podľa ktorého sa odvolanie nemôže týkať len výšky trov konania a povinnosti účastníka konania ich uhradiť (rozsudok z 9. júna 2016, *PROAS/Komisia*, C-616/13 P, EU:C:2016:415, bod 88, ako aj uznesenie z 12. januára 2017, *Europäischer Tier- und Naturschutz a Giesen/Komisia*, C-343/16 P, neuverejnené, EU:C:2017:10, bod 24).
- 59 Vzhľadom na to, že odvolateľka vo svojich odvolacích dôvodoch nemala úspech, argumentácia týkajúca sa rozdelenia trov konania, sa preto musí vyhlásiť za neprípustnú.
- 60 Zo všetkých vyššie uvedených skutočností vyplýva, že toto odvolanie sa musí na základe článku 181 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

- 61 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne o trovách konania.
- 62 Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 63 Keďže Rada navrhla zaviazat' odvolateľku na náhradu trov konania a odvolateľka nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť jej povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené Radou.

- ⁶⁴ V súlade s článkom 140 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, uplatniteľného na základe jeho článku 184 ods. 1 na konanie o odvolaní, Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) nariadil:

- 1. Odvolanie sa zamietá.**
- 2. Olga Stanislavivna Janukovyč znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Radou Európskej únie.**
- 3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy